

**НАРЕДБА № 49 от 16.10.2014 г. за задължителното застраховане по
застраховки „Гражданска отговорност" на автомобилистите и
„Злополука" на пътниците в средствата за обществен превоз
(Загл. изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.)**

Обн. - ДВ, бр. 90 от 31.10.2014 г.; доп., бр. 95 от 08.12.2015 г.; изм. и доп., бр. 33 от 25.04.2017 г.; изм. и доп., бр. 64 от 09.08.2022 г.; изм. и доп., бр. 77 от 25.08.2026 г.

Приета с Решение № 149-Н от 16 октомври 2014 г. на Комисията за финансов надзор

**Раздел I
Общи положения**

Чл. 1. (Доп. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; изм. и доп., бр. 77 от 2026 г.) (1) С наредбата се уреждат условията и редът за извършването на задължителното застраховане по застраховките „Гражданска отговорност" на автомобилистите и „Злополука" на пътниците, за сключване на граничната застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите, за издаване на сертификат „Зелена карта" и редът за тяхното отчитане.

(2) С наредбата се урежда единната унифицирана номерация за:

1. полиците по застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите;
2. полиците по гранична застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите;

3. сертификатите „Зелена карта";

4. полиците по задължителната застраховка „Злополука" на пътниците.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; отм., бр. 77 от 2026 г.).

(4) С наредбата се урежда съдържанието на полиците по застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите.

(5) (Нова - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) С наредбата се определят редът и начинът за издаване и получаване на удостоверенията за предявени застрахователни претенции.

Чл. 2. (Доп. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; доп., бр. 77 от 2026 г.) Договорите за задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите и за задължителна застраховка „Злополука" на пътниците се сключват само по условията на Кодекса за застраховането, Наредба № 54 от 2016 г. за регистрите на Гаранционния фонд за обмена и защитата на информацията и за издаването и отчитането на задължителните застраховки по чл. 461, т. 1 и 2 от Кодекса за застраховането (ДВ, бр. 7 от 2017 г.), наричана по-нататък Наредба № 54, и тази наредба.

Чл. 3. (Отм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.).

**Раздел II
Задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на
автомобилистите**

Чл. 4. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; изм. и доп., бр. 77 от 2026 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Застрахователната полица по задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите съдържа само реквизитите по чл. 345, ал. 1, т. 7, 9, 10, 11 и ал. 4 от Кодекса за застраховането, както и:

1. наименованието на застрахователя;

2. седалището и адрес на управление на застрахователя, като застрахователите от трета държава, извършващи дейност чрез клон в Република България, посочват седалището и адреса на управление на застрахователя в третата държава и на клона в Република България;

3. (изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) номер на акта на компетентния орган, с който е издаден лиценз за извършване на застрахователна дейност от застрахователя, като застрахователите от трета държава, извършващи дейност чрез клон в Република България, посочват номера на акта на компетентния орган по седалището на застрахователя в третата държава и на Комисията за финансов надзор;

4. ЕИК за застрахователите със седалище в Република България, съответно номер на регистрация в търговски или друг подобен регистър за застрахователите със седалище в държава членка или в трета държава;

5. (изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; изм., бр. 77 от 2026 г.) името и адреса, съответно наименованието, седалището, адреса на управление и ЕИК, съответно код по БУЛСТАТ на застраховащия;

6. (отм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.);

7. (изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; изм., бр. 77 от 2026 г.) данни за превозното средство: категория и марка на превозното средство, регистрационен номер и номер на рама на превозното средство, вид на регистрацията - постоянна или временна, срок на валидност на регистрацията и цвят на превозното средство;

8. поредния номер на застрахователната полица, образуван по реда на чл. 40, ал. 2;

9. (изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; изм., бр. 77 от 2026 г.) текст със следното съдържание: „Териториален обхват на покритието: Територията на Република България, както и на всички други държави, чието национално бюро на застрахователите е член на системата „Зелена карта“, както и на територията на трета държава, когато вредите са били причинени на лица от държава членка, в случаите на пътуване между териториите на две държави членки и при условие, че не е налице национално застрахователно бюро, което да носи отговорност за тази територия, през целия срок на договора, в това число във всеки период в рамките на този срок, когато превозното средство се намира на територията на някоя от посочените държави.“;

10. (доп. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; изм., бр. 77 от 2026 г.) текст със следното съдържание: „Обект на застраховане: Съгласно Кодекса за застраховането застрахована е гражданската отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинените от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на превозното средство, за които вреди застрахованите отговарят съгласно българското законодателство или законодателството на държавата, в която е настъпила вредата.“;

11. текст със следното съдържание: „Застрахователна сума (лимит на отговорност): Съгласно действащите разпоредби на Кодекса за застраховането към датата на възникване на застрахователно събитие.“;

12. (доп. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) срок на договора, с начало и край, определени до минута на съответния час, ден и година с посочване на застрахователния период;

13. (нова - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) период на застрахователно покритие с начало и край, определени до минута на съответния час, ден и година;

14. (предишна т. 13 - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) ред за уреждане на отношенията при забавяне на плащането или неплащане на дължима премия.

(2) В случаите, когато със застрахователната полица застрахователят покрива разширено доброволно покритие над минималната застрахователна сума по Кодекса за застраховането, текстът по ал. 1, т. 11 не се вписва в полицата, а в нея се вписва договореният между страните размер на застрахователната сума, като се отбелязва, че застраховката осигурява и покритието съгласно закона в другите държави членки, когато то е по-високо от договореното.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Когато със застрахователната полица по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите се предоставя покритие, по една или повече допълнителни доброволни застраховки, за покритието се издава добавък (допълнително споразумение) или се включва в застрахователната полица по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в обособена част, така че да не възпрепятства спазването на ал. 1.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; нова, бр. 77 от 2026 г.) Когато със застрахователната полица по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите се предоставя покритие по чл. 481а от Кодекса за застраховането, в нея се включва текст със следното съдържание: „Застраховката предоставя покритие при използването на превозното средство в прояви и дейности, свързани с автомобилни спортове, включително надпревари, състезания, тренировки, изпитвания и демонстрации, в рамките на ограничени и обозначени зони в Република България или в друга държава членка.“ Когато страните искат да ограничат предоставеното покритие до определени категории прояви и дейности за ограничаването, се издава добавък (допълнително споразумение) или се включва в застрахователната полица по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в обособена част, така че да не възпрепятства спазването на ал. 1.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) При разсрочване на застрахователната премия в полицата се записват датата на падежа и точният размер на всяка разсрочена вноска, както и последиците от неплащане или от неточно плащане.

(6) (Нова - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Застрахователят е длъжен при спазване на изискванията на Кодекса за застраховането към всяка полица по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите да предостави на застрахователя сертификат „Зелена карта“, знак на Гаранционния фонд по чл. 487, ал. 1 от Кодекса за застраховането, двустранен констативен протокол за пътнотранспортно произшествие по чл. 487, ал. 4 от Кодекса за застраховането.

(7) (Нова - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; изм., бр. 77 от 2026 г.) Независимо от изискванията на ал. 6 застрахователят не е длъжен да издаде сертификат „Зелена карта“ към застрахователната полица по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в случаите на застрахователна полица по чл. 483, ал. 5 от Кодекса за застраховането. При сключване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по отношение на индивидуално електрическо превозно средство застрахователят

издава сертификат „Зелена карта“ и предоставя двустранен констативен протокол за пътнотранспортно произшествие по чл. 487, ал. 4 от Кодекса за застраховането, както и знак на Гаранционния фонд по чл. 487, ал. 1 от същия кодекс, само по искане на застрахователя.

(8) (Нова - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Застрахователят е длъжен да осигури възможност чрез интернет страницата си на всеки застрахован достъп до образец на двустранен констативен протокол за пътнотранспортно произшествие по чл. 487, ал. 4 от Кодекса за застраховането, който да може да бъде изтеглен и разпечатан. На интернет страницата трябва да има и подробни указания относно начина на попълване на този двустранен констативен протокол.

Чл. 5. (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Застрахователите могат преди сключването на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите да предоставят на застрахователя за попълване въпросник по чл. 345, ал. 2 от Кодекса за застраховането относно обстоятелствата, имащи значение за естеството и размера на риска.

Чл. 6. (Отм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.).

Чл. 7. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; изм. и доп., бр. 64 от 2022 г.; изм. и доп., бр. 77 от 2026 г.) (1) (Предишен текст на чл. 7, изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; доп., бр. 64 от 2022 г.; изм., бр. 77 от 2026 г.) В случаите на първоначална регистрация на превозно средство при придобиване на ново превозно средство на територията на Република България, на превозно средство с регистрация в държава членка или в Конфедерация Швейцария или на превозно средство с валидна регистрация извън държава членка или Конфедерация Швейцария, или на употребявано превозно средство без регистрационен номер, включително с изтекъл такъв, застрахователният договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите се сключва преди регистрацията на превозно средство от компетентните органи на Министерството на вътрешните работи, като в застрахователната полица се вписва само номерът на рама. След получаване на свидетелство за регистрация и табели с регистрационен номер от компетентните органи на Министерството на вътрешните работи застрахователят е длъжен писмено да ги обяви пред застрахователя в 7-дневен срок от получаването им.

(2) (Нова - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; отм., бр. 64 от 2022 г.; нова, бр. 77 от 2026 г.) Задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по отношение на индивидуално електрическо превозно средство се сключва само след неговата регистрация по реда, установен в действащото законодателство.

Чл. 8. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) (1) (Отм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.).

(2) (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Полицата за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по чл. 483, ал. 5 от Кодекса за застраховането се издава от застрахователя само по регистрационния номер на временните табели срещу представяне от страна на търговеца на удостоверение от компетентните органи на Министерството на вътрешните работи, от което е виден регистрационният номер на комплекта временни табели, които ще бъдат предоставени на търговеца.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Гаранционният фонд обезпечава техническата възможност за издаването на застрахователните полици по ал. 2.

(4) (Нова - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Застраховател няма право да сключва за един и същ регистрационен номер на временна табела задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при наличието на друга такава, при условие че сроковете на валидност на двете застраховки изцяло или частично съвпадат.

Чл. 9. (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; изм., бр. 77 от 2026 г.) Застрахователният договор по чл. 8, ал.2 се прекратява автоматично:

1. с изтичане срока на валидност на временните табели с регистрационен номер и разрешението за временно движение;

2. при унищожаване, загубване, кражба или отнемане от компетентните органи на временните табели с регистрационен номер;

3. (изм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) прекратяване или смърт на търговеца, извършващ внос и продажба на превозни средства.

Чл. 10. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; изм., бр. 77 от 2026 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Застрахователят снабдява лицето, което е сключило задължителната застраховка, със знак, издаден от Гаранционния фонд.

(2) Знакът по ал. 1 съдържа запазената марка на Гаранционния фонд, уникален номер и датата, на която изтича срокът на застраховката. При разсрочено плащане на премията знакът по ал. 1 удостоверява и срока, за който е платена застрахователната премия.

(3) Знакът по ал. 1 се изработва така, че да е само за еднократно използване. Образецът и графичната защита на знака се определят от съвета на фонда.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Гаранционният фонд поддържа регистър на издадените, анулираните и невалидните знаци. Управителният съвет на Гаранционния фонд издава правила за обявяване на анулираните и невалидните знаци.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; изм., бр. 77 от 2026 г.) При изгубване, кражба или унищожаване на знака по ал. 1 застрахователят по молба на застрахователя или на друго лице, което държи превозното средство на законно основание предоставя нов знак, който е валиден до изтичането срока на застраховката, съответно срока, за който е платена застрахователната премия. При предоставянето на нов знак застрахователят може да иска заплащането на неговата стойност, съответстваща на цената по ал. 8.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Гаранционният фонд възлага отпечатването на знаците по ал. 1 на изпълнител, определен от съвета на фонда.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Всеки застраховател заявява писмено пред Гаранционния фонд необходимия му брой от знаците по ал. 1.

(8) (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Застрахователят заплаща заявления от него брой от знаците по ал. 1 по установената в договора между Гаранционния фонд и изпълнителя по ал. 6 цена. Плащането се извършва по сметка на изпълнителя.

(9) (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Застрахователят получава от Гаранционния фонд заявления брой от знаците по ал. 1 след представянето на документ, удостоверяващ плащането по ал. 8. Гаранционният фонд отказва изпълнението

на заявка на застраховател, който не е платил заявен от него брой от знаците по ал. 1.

Чл. 11. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; изм., бр. 77 от 2026 г.) (1) Знакът по чл. 10 представлява самозалепващ се стикер с три отрязъка, съответно № 1, № 2 и № 3, с еднакъв номер и контролен талон, като:

1. (изм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) отрязък № 1 се залепва върху предното стъкло на превозното средство от страната на водача, така че да е осигурена добра видимост;

2. отрязък № 2 се залепва върху екземпляра от застрахователната полица, който се отчита и съхранява при застрахователя;

3. отрязък № 3 се залепва върху контролния талон на обозначеното за това място.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) Водачът на превозното средство е длъжен винаги да носи със себе си контролния талон и да го предоставя заедно със застрахователната полица при проверка от контролните органи.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Погрешно попълнен или погрешно перфориран знак или знак с нарушена цялост се обявява от застрахователя в Информационния център на Гаранционния фонд и се заменя с нов. Обявяването и подмяната се извършват от застрахователя.

(4) (В сила от 05.05.2015 г.; изм., бр. 33 от 2017 г.) Номерът на изгубен или откраднат знак се обявява за невалиден в Информационния център от застрахователя, който го е предоставил. Застрахователите ежедневно предоставят на Гаранционния фонд информация за анулираните и невалидните знаци за предходния ден.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) Когато превозното средство технологично не разполага с предно стъкло и е невъзможно отрязък № 1 от знака да бъде залепен на указаното в ал. 1, т. 1 място, същият отрязък се залепва на застрахователната полица, която се носи от водача на превозното средство и при проверка се представя заедно с контролния талон.

Чл. 12. (Отм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; нов, бр. 77 от 2026 г.) За целите на определянето на застрахователната премия при сключване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите застрахователите използват данните от регистъра на предявените и изплатени застрахователни претенции по застраховките по т. 10.1, раздел II, буква „А“ от приложение № 1 към Кодекса за застраховането по реда на чл. 10 от Наредба № 54 чрез вътрешна електронна административна услуга за извличане на данни, предоставена от Гаранционния фонд по реда на чл. 11 от Наредба № 54.

Чл. 13. (Изм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) Застрахователят е длъжен да приеме и регистрира с входящ номер и дата всяко уведомление за настъпило застрахователно събитие, както и всяка претенция и да регистрира с входящ номер и дата на представяне всички документи, удостоверяващи основанието на претенцията и размера на вредата, включително и датата за явяване за представяне на превозното средство за оглед.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) Представянето на превозно средство за оглед и оценка се удостоверява с протокол за оглед или протокол за явяване, на които е вписана датата на явяване.

Чл. 14. (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) При уведомяване на застрахователя от застрахования за предявен към него иск по чл. 430, ал. 1, т. 4 от Кодекса за застраховането уведомлението следва да съдържа данни за датата, годината и номера на делото, пред който съд е образувано и размера на иска. Застрахованият е длъжен да поиска привличане на застрахователя в процеса, когато законът допуска това.

Чл. 15. (Отм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.).

Чл. 16. (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Сключени спогодби между застрахованите и увредените лица относно размера на обезщетението пораждат задължение за застрахователя само ако са одобрени от него или ако са сключени със знанието и съгласието на представител по чл. 430, ал. 3 от Кодекса за застраховането. За спогодби се считат и постигнатите споразумения между страните по наказателни дела за размера на обезщетенията по граждански иски, включително и одобренията от съда споразумения по такива дела.

Чл. 17. (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Когато увреденото лице не е навършило пълнолетие или е лице, което е поставено под запрещение, застрахователното обезщетение се заплаща от застрахователя по банкова сметка с титуляр това лице.

Чл. 18. (Отм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.).

Чл. 19. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; отм., бр. 77 от 2026 г.).

Чл. 20. (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; отм., бр. 77 от 2026 г.).

Чл. 21. (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; изм., бр. 77 от 2026 г.) (1) (Отм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.).

(2) (Отм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.).

(3) (Отм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.).

Раздел III

Гранична застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите

Чл. 22. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; изм., бр. 77 от 2026 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) Лице, което при влизане на територията на Република България управлява превозно средство, което обичайно се намира на територията на трета държава и няма застраховка, покриваща отговорността за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на превозното средство, валидна за територията на Република България, е длъжно да сключи застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на граничния контролно-пропускателен пункт (наричана по-нататък „гранична застраховка“).

(2) (Изм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) Гранична застраховка е длъжно да сключи и лице, управляващо превозно средство, което обичайно се намира на територията на трета държава, което е влязло на територията на Република България с валидна застраховка по ал. 1, чийто срок изтича, преди лицето да е напуснало територията на страната, освен когато тази застраховка е била продължена или подновена.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Граничните застраховки по ал. 1 се сключват в съответствие с чл. 34 от Наредбата за граничните контролно-пропускателни пунктове, приета с ПМС № 104 от 2002 г. (обн., ДВ, бр. 54 от 2002 г.; изм., бр. 24 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 86 от 2004 г.; изм., бр. 90 и 96 от 2005 г., бр. 85 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 106 от 2006 г., бр. 79 от 2008 г., бр.

14 и 100 от 2009 г., бр. 22 и 61 от 2010 г.). Граничните застраховки по ал. 2 се сключват без използване на услугите на застрахователни посредници.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.).

(5) (Отм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.).

Чл. 23. (Отм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; нов, бр. 77 от 2026 г.) Гранична застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по отношение на индивидуално електрическо превозно средство, регистрирано в трета държава, се сключва по реда на чл. 22.

Чл. 24. (Доп. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) Към полицата за гранична застраховка се издава сертификат „Зелена карта“, освен при сключване на гранична застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по отношение на индивидуално електрическо превозно средство.

Чл. 25. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Доколкото не е установено друго в този раздел, за граничната застраховка се прилага уредбата за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите съгласно Кодекса за застраховането. Премията по гранична застраховка не може да се разсрочва.

(2) Националното бюро на българските автомобилни застрахователи гарантира плащанията по граничните застраховки съгласно условията на международните договори, по които е страна.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Застрахователните договори за гранична застраховка задължително се включват в покритието по презастрахователните договори по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключвани от застрахователите.

(4) Всеки застраховател приема отделна тарифа по граничната застраховка.

Раздел IV

Сертификат „Зелена карта“

Чл. 26. (1) Сертификатът „Зелена карта“ е международен сертификат, представляващ удостоверителен документ за наличието на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, издаден от името на национално бюро на застрахователи в съответствие с Препоръка № 5, приета на 25 януари 1949 г. от Подкомитета на Комитета по сухопътен транспорт на Икономическата комисия на Организацията на обединените нации за Европа.

(2) Националното бюро на българските автомобилни застрахователи определя, при спазване на международните договори, по които бюрото е страна, и на актовете на органите на Съвета на бюрата, единен образец на полиците за гранична застраховка на автомобилистите и на сертификатите „Зелена карта“, както и организира, администрира и контролира тяхното изготвяне, отпечатване и издаване.

(3) Националното бюро на българските автомобилни застрахователи приема правила на Националното бюро на българските автомобилни застрахователи за сертификат „Зелена карта“ и гранична застраховка, които са задължителни за всички негови членове.

Чл. 27. (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) (1) Членовете на Националното бюро на българските автомобилни застрахователи имат право да издават сертификат „Зелена карта“ само на превозни средства, които обичайно се намират на територията на Република България, освен в случаите на гранична застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) По изричното искане на член на Националното бюро на българските автомобилни застрахователи и след решение на управителния съвет на Националното бюро на българските автомобилни застрахователи всеки член може да бъде упълномощен да издава сертификати „Зелена карта“ в държава, в която не съществува национално застрахователно бюро по смисъла на Вътрешните правила на Съвета на бюрата, при спазване на условията, установени във Вътрешните правила на Съвета на бюрата.

Чл. 28. (Отм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.).

Чл. 29. (Отм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.).

Чл. 30. (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Сертификатът „Зелена карта“ се издава от застрахователя за срок най-малко от 15 дни.

(2) В случай че сертификатът „Зелена карта“ е издаден за срок, по-кратък от 15 дни, и ако бъде ангажирана отговорността на Националното бюро на българските автомобилни застрахователи по такъв сертификат „Зелена карта“ съгласно Вътрешните правила на Съвета на Бюрата, Националното бюро на българските автомобилни застрахователи има право да възстанови от съответния застраховател платените суми към увредените лица или други национални бюра.

Чл. 31. (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Застрахователят няма право да зачерква нито една държава в полето за териториална валидност освен в сертификат „Зелена карта“, който се издава към Гранична застраховка, в който се зачеркват третите държави, включително тези от тях, които са подписали Многостранното споразумение.

Чл. 32. Забранява се изнасянето през граничните контролно-пропускателни пунктове на Република България на непопълнени бланки на сертификати „Зелена карта“ освен от застрахователен посредник, който е изрично писмено упълномощен за това от съответния застраховател.

Раздел V

Задължителна застраховка „Злополука“ на пътниците

Чл. 33. (1) Превозвачите, извършващи обществен превоз на пътници с начална и крайна точка на пътуването на територията на Република България, сключват задължителна застраховка „Злополука“ на пътниците при възникване на застрахователен интерес. Възникване на застрахователен интерес е налице от датата на получаване на разрешително за извършване на обществен превоз или от датата на изтичане на сключен застрахователен договор за тази застраховка.

(2) Договорът за задължителната застраховка „Злополука“ по ал. 1 се сключва за срок не по-кратък от една година.

(3) Изискването по ал. 1 се отнася и за превозвачите, чиито средства за обществен превоз са спрени от експлоатация от съответните държавни органи, след като отново бъдат пуснати в експлоатация с разрешение на тези органи.

Чл. 34. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; изм., бр. 77 от 2026 г.) Застрахователната полица по задължителна застраховка „Злополука“ на пътниците освен реквизитите по чл. 345, ал. 1, т. 2, 3, 4, 5, 7, 9, 10, 11 и ал. 4 от Кодекса за застраховането следва да съдържа и:

1. наименование на застрахователя;

2. седалище и адрес на управление, като застрахователите от трета държава, извършващи дейност чрез клон в Република България, посочват седалището и адреса на управление на застрахователя в третата държава и на клона в Република България;

3. номер на акта на компетентния орган, с който е издаден лиценз за извършване на застрахователна дейност, като застрахователите от трета държава, извършващи дейност чрез клон в Република България, посочват номера на акта на компетентния орган по седалището на застрахователя в третата държава и на компетентния орган в Република България;

4. ЕИК за застрахователите със седалище в Република България, съответно номер на регистрация в търговски или друг подобен регистър за застрахователите със седалище в държава членка или в трета държава;

5. името и адреса, съответно наименованието, седалището, адреса на управление и ЕИК, съответно код по БУЛСТАТ на превозвача на пътници със средства за обществен превоз;

6. (нова - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) името и адреса, съответно наименованието, седалището, адреса на управление и ЕИК, съответно код по БУЛСТАТ на застрахователя;

7. (предишна т. 6 - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) поредния номер на застрахователната полица, образуван по реда на чл. 40, ал. 2.

Чл. 35. Застрахователят е длъжен да снабди превозвача с удостоверение за сключената задължителна застраховка „Злополука“ на пътниците за всяко превозно средство на превозвача, което трябва да съдържа обстоятелствата по чл. 34 и срока на валидност на застраховката. Превозвачът е длъжен да постави удостоверението на видно място в превозното средство.

Чл. 36. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) При настъпване на застрахователно събитие превозвачът е длъжен да уведоми застрахователя. Уведомяването може да извърши и пострадалият пътник или трето лице. Превозвачът е задължен в 10-дневен срок от настъпването на злополуката да предостави заверено копие от акт за злополука на пострадалия пътник с подробно описание на случая. Пострадалият пътник е задължен да предостави на застрахователя акта за злополука, когато е получил такъв от превозвача. Акт за злополука може да не се съставя, ако тя е отразена в акт на компетентен орган по контрола на съответния вид транспорт, като в този случай превозвачът снабдява пострадалия пътник или ползващите се по чл. 38 лица със заверено копие от този документ.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Застрахователят е длъжен да приеме и регистрира с входящ номер и дата всяко уведомление за настъпило застрахователно събитие, както и всяка претенция, и да регистрира с входящ номер и дата на представяне всички документи, удостоверяващи основанието на претенцията и размера на вредата, включително и датата за явяване за преглед на пострадалото лице. Прилага се и чл. 106 от Кодекса за застраховането.

(3) Явяването за преглед на пострадалото лице се удостоверява с протокол за преглед или протокол за явяване, на които е вписана датата на явяване.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) При поискване застрахователят е длъжен да предостави на пострадалото лице или на ползващите се лица заверено копие от общите условия по застрахователния договор и заверено извлечение

от полицата, съдържащо информацията по чл. 35, както и други клаузи, които имат значение за определяне и осъществяване на правата на пострадалото лице или на ползващите се лица, ако такива са договорени, без да се нарушава застрахователната тайна.

Чл. 37. (Изм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) За злополука се счита всяко събитие по чл. 459, ал. 2 от Кодекса за застраховането, настъпило по време на пътуване, включително при качване или слизване от превозното средство, по повод на което е сключена задължителна застраховка „Злополука“ на пътниците.

(2) За покрит риск се считат също:

1. изкълчванията, обтяганията или скъсванията на тъкани, причинени от внезапно напрягане на собствени сили;

2. инфекциите, при които заразната материя е проникнала в организма на пострадалото от злополука лице;

3. телесните увреждания или смъртта, настъпили по време на превоза при спасяване на своя или на чужд живот или на имущество.

Чл. 38. (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; изм., бр. 77 от 2026 г.) (1) При смърт на застраховано лице, настъпила вследствие на злополука, покрит по задължителна застраховка „Злополука“ на пътниците, застрахователят изплаща застрахователната сума по договора.

(2) При трайна загуба на работоспособност по задължителна застраховка „Злополука“ на пътниците на застрахованото лице се изплаща такъв процент от застрахователната сума по договора, какъвто е процентът на трайната загуба на работоспособност.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.).

(4) Когато застрахованото лице е имало определен процент трайна загуба на работоспособност преди настъпването на злополуката, този процент не се взема под внимание при определяне трайната загуба на работоспособност в резултат на злополуката.

(5) Застрахователната сума или съответната част от нея се изплаща на застрахованото лице, а при смърт на застрахованото лице - на законните му наследници.

(6) (Отм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.).

(7) Когато застрахованото лице или неговите наследници не са навършили пълнолетие или са лица, които са поставени под запрещение, застрахователното обезщетение се заплаща от застрахователя по банкова сметка с титуляр съответното лице.

Чл. 39. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) (1) За изплащане на застрахователната сума или на съответна част от нея на застрахователя се представят следните документи:

1. писмено искане;

2. билет, карта или друг документ в оригинал, доказващ, че пострадалият е бил пътник;

3. документ по чл. 36, ал. 1;

4. (изм. и доп. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) препис от акта за смърт и заверено копие от удостоверение за наследници или протокол на ТЕЛК;

5. болнични листове, протоколи на ЛКК и други документи, както и обяснения, поискани от застрахователя.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) В случай на изплатено обезщетение за трайна загуба на работоспособност в резултат на злополука и последваща смърт на застрахованото лице в резултат на злополуката дължимата застрахователна сума за смърт се намалява с размера на изплатеното обезщетение.

Раздел VI

Единна номерация на застрахователните полици по задължителни застраховки „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и сертификат „Зелена карта“, гранична застраховка и „Злополука“ на пътниците

Чл. 40. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; доп., бр. 77 от 2026 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Застрахователни полици по задължителни застраховки „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сертификат „Зелена карта“, гранична застраховка и „Злополука“ на пътниците имат единна унифицирана номерация за всички застрахователи, която се генерира от единната информационна система за оценка, управление и контрол на риска по чл. 575, ал. 1 от Кодекса за застраховането.

(2) Поредният номер на всяка застрахователна полица по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и по задължителна застраховка „Злополука“ на пътниците съдържа:

1. BG - код на държавата в системата на „Зелената карта“;
2. ZZ - уникалният идентификационен код на застрахователя, предоставен от Гаранционния фонд, състоящ се от две позиции;
3. I - вида на застраховката;
4. YY - годината на начало на застрахователната полица, последните две цифри от съответната година, през която влиза в сила полицата;
5. 999999999 - поредният номер на полицата, състоящ се от девет позиции.

(3) (В сила от 05.05.2015 г.; изм., бр. 33 от 2017 г.) Номерът на сертификата „Зелена карта“, който се записва в предвиденото поле, се формира от номера на полицата по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и от допълнителен индекс от две позиции, указващ поредния номер на всеки издаден сертификат „Зелена карта“ към съответната полица.

(4) (В сила от 05.05.2015 г.) Поредният номер на всяка полица по гранична застраховка съдържа:

1. BG - код на държавата в системата на „Зелената карта“;
2. ZZ - уникалният идентификационен код на застрахователя, предоставен от Гаранционния фонд, състоящ се от две позиции;
3. FI - вида на застраховката;
4. YY - годината на начало на застрахователната полица, последните две цифри от съответната година, през която влиза в сила полицата;
5. 999999 - поредният номер на полицата, състоящ се от шест позиции.

(5) Поредният номер на сертификат „Зелена карта“, който се издава заедно с гранична застраховка, съвпада с поредния номер на полицата на гранична застраховка и се вписва в поле 4 на сертификата.

(6) (Отм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; нова, бр. 77 от 2026 г.) В случаите по чл. 8, ал. 9, изречение второ от Наредба № 54 информационните системи на застрахователите генерират номерата на застрахователните полици по

задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сертификат „Зелена карта“, гранична застраховка и застраховка „Злополука“ на пътниците, както следва:

1. пореден номер на всяка застрахователна полица по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и по задължителна застраховка „Злополука“ на пътниците, който съдържа:

- а) BG - код на държавата в системата „Зелена карта“;
- б) ZZ - уникалният идентификационен код на застрахователя, предоставен от Гаранционния фонд, състоящ се от две позиции;
- в) I - вида на застраховката;
- г) YY - годината на начало на застрахователната полица, последните две цифри от съответната година, през която влиза в сила полицата;
- д) 9 - указател, че номерът е генериран от застрахователя;
- е) 99999999 - поредният номер на полицата, състоящ се от осем позиции, уникален в рамките на застрахователя;

2. пореден номер на сертификата „Зелена карта“, който се записва в предвиденото поле и се формира от номера на полицата по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, генериран по реда на т. 1 и от допълнителен индекс от две позиции, указващ поредният номер на всеки издаден сертификат „Зелена карта“ към съответната полица;

3. пореден номер на всяка полица по гранична застраховка, който съдържа:

- а) BG - код на държавата в системата „Зелена карта“;
- б) ZZ - уникалният идентификационен код на застрахователя, предоставен от Гаранционния фонд, състоящ се от две позиции;
- в) FI - вида на застраховката;
- г) YY - годината на начало на застрахователната полица, последните две цифри от съответната година, през която влиза в сила полицата;
- д) 9 - указател, че номерът е генериран от застрахователя;
- е) 99999 - поредният номер на полицата, състоящ се от пет позиции, уникален в рамките на застрахователя.

(7) (Нова - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) В срок от четири часа от разпореждането по чл. 8, ал. 9, изречение трето от Наредба № 54 за възстановяване на процеса на генериране на застрахователни договори застрахователите са длъжни да отчетат в Гаранционен фонд всички издадени полици по ал. 6 в съответствие с приложението към чл. 7, ал. 2 от Наредба № 54.

Раздел VII

Отчитане на задължителното застраховане и достъп до информация (Загл. доп. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.)

Чл. 41. (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; изм. и доп., бр. 77 от 2026 г.) (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) Отчитането на задължителното застраховане от застраховател, предлагащ задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и задължителна застраховка „Злополука“ на пътниците, се извършва по реда и при условията на Наредба № 54.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) Всеки застраховател, предлагащ задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, предоставя на единната информационна система за оценка, управление и контрол на риска по чл. 575, ал. 1 от Кодекса за застраховането на Гаранционния фонд ежедневно информация за:

1. обявените за невалидни знаци по чл. 10, които са унищожени, изгубени или откраднати, за които застрахователят е уведомен през предходния ден;

2. обявените за анулирани през предходния ден знаци по чл. 10, които са били погрешно попълнени, погрешно перфорирани, с нарушена цялост, или във връзка с анулиране на запис, корекция, промяна, прекратяване по полица „Гражданска отговорност“ на автомобилистите;

3. обявените за анулирани или невалидни през предходния ден сертификати „Зелена карта“.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) За целите на противодействието на застрахователните измами Националното бюро на българските автомобилни застрахователи и всеки застраховател, предлагащ задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и застраховка „Каско“ на моторно превозно средство в Република България, има право на достъп до следните данни от регистъра на заведените и изплатените претенции по чл. 571, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането:

1. дата и място на застрахователното събитие;

2. държава на застрахователното събитие;

3. тип на събитието;

4. вид на вредите;

5. увреден обект - регистрационен номер и VIN;

6. увредено лице - имена и персонален идентификатор (ЕГН или дата на раждане);

7. застраховател (наименование, ЕИК);

8. флаг за регрес.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) Достъпът до данните по ал. 3 се предоставя по конкретна заявка от застрахователя само във връзка с предявена пред него застрахователна претенция, регистрирана в Гаранционния фонд по реда на чл. 13 от Наредба № 54, по отношение на увредено лице или превозно средство в съответствие с правила, приети от Управителния съвет на Гаранционния фонд и одобрени от Комисията за финансов надзор.

Чл. 42. (1) Данни за прекратяване на застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите или задължителна застраховка „Злополука“ на пътниците в Република България могат да се подават само в деня на прекратяването на договора.

(2) Гаранционният фонд обезпечава технологично изпълнението на изискването по ал. 1.

Чл. 43. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; изм. и доп., бр. 77 от 2026 г.)

(1) (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Освен в случаите по чл. 572 от Кодекса за застраховането Гаранционният фонд предоставя въз основа на писмено искане на застраховател:

1. (изм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) обобщена информация за пазара на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, която не разкрива сведения за потребители и превозните средства, за които има сключена застраховка при конкретен застраховател;

2. (изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) във връзка с възникване и упражняване на правото му по чл. 410 от Кодекса за застраховането - сведения за застрахователя, сключил задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Информацията по ал. 1 се предоставя безплатно.

(3) (Нова - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) Регистрите на Гаранционния фонд по чл. 571, ал. 1, т. 4, 5, 6 и 7 от Кодекса за застраховането са публични, като Гаранционният фонд осигурява безплатен достъп до тях чрез интернет страницата си.

Чл. 44. (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) (1) Гаранционният фонд е длъжен да обезпечи техническа възможност за прилагането на чл. 332, ал. 4 от Кодекса за застраховането за сключването на застрахователни договори чрез страница в интернет на застраховател или застрахователен посредник.

(2) Гаранционният фонд обезпечава технологично изпълнението на забраната по чл. 484 и чл. 489, ал. 5 и 6 от Кодекса за застраховането, включително по чл. 7, ал. 2.

(3) Гаранционният фонд обезпечава изпълнението на изискванията на чл. 574 от Кодекса за застраховането.

Раздел VIIa

(Нов - ДВ, бр. 77 от 2026 г.)

Удостоверение за предявени застрахователни претенции

Чл. 44a. (Нов - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) (1) Удостоверението за предявени застрахователни претенции се издава съгласно утвърден образец по Регламент за изпълнение (ЕС) 2024/1855 на Комисията от 3 юли 2024 г. за определяне на правила за прилагането на Директива 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на образца за удостоверение за предявени застрахователни претенции (ОВ, L 2024/1855 от 4 юли 2024 г.), наричан по-нататък „Регламент за изпълнение (ЕС) 2024/1855“.

(2) Допълнителната информация по чл. 502, ал. 3, т. 6 от Кодекса за застраховането в удостоверението за предявени застрахователни претенции съгласно част А, раздел Е, т. 21 от приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) 2024/1855 включва:

1. код на държавата на събитието (произшествието) съгласно стандарт БДС EN ISO 3166-1, а в случай на събитие в Република България - и код съгласно Единния класификатор на административно-териториалните и териториалните единици;

2. вид на причинените вреди (вреди на имущество или имуществени или неимуществени вреди вследствие на телесно увреждане или смърт);

3. данни за претенциите, предявени пред Гаранционния фонд за вреди, причинени при използване на превозното средство, когато е било незастраховано;

4. данни за причинителя на пътнотранспортното произшествие, включително когато е причинено при използване на незастраховано превозно средство:

а) имена на физическото лице;

б) идентификатор на лицето (ЕГН/ЛНЧ);

5. данни за собственика (собствениците) на превозното средство:

а) имена на физическо лице/наименование на юридическо лице;

б) идентификатор на лицето (ЕГН/ЛНЧ, ЕИК/БУЛСТАТ);

б. данни за ползвателя на превозното средство:

а) имена на физическо лице/наименование на юридическо лице;

б) идентификатор на лицето (ЕГН/ЛНЧ, ЕИК/БУЛСТАТ);

7. данни за обичайния водач на превозното средство, когато е различен от собственика:

а) имена на физическото лице;

б) идентификатор на лицето (ЕГН/ЛНЧ).

(3) Информацията по ал. 2 по отношение на превозни средства, които обичайно се намират на територията на Република България, се предоставя във форма съгласно приложение № 1.

Чл. 446. (Нов - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) (1) Удостоверението за предявени застрахователни претенции се издава от Гаранционния фонд на база превозно средство.

(2) Искане за издаване на удостоверение за предявени застрахователни претенции може да се подаде от лице, което е сключвало застраховка по отношение на превозното средство или е било собственик или ползвател на превозното средство съгласно свидетелството за регистрация на превозното средство през последните пет години преди датата на искането.

(3) Искането по ал. 2 се подава по образец съгласно приложение № 2 и съдържа идентификатор на лицето (ЕГН/ЛНЧ/ЕИК/БУЛСТАТ), както и идентификационен номер на превозното средство (VIN)/номер на рама или регистрационен номер на превозното средство.

(4) Гаранционният фонд осигурява възможност за безплатно подаване на искане по ал. 2 и за получаване на удостоверение за предявени застрахователни претенции:

1. на адреса на управление на Гаранционния фонд;

2. чрез системата за сигурно електронно връчване, подписано с квалифициран електронен подпис (КЕП) или с персонален идентификационен код (ПИК), издаден от Националната агенция за приходите;

3. чрез интернет страница на Гаранционния фонд посредством електронна услуга - подписано с КЕП.

(5) Всеки застраховател, предлагащ задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, осигурява възможност за безплатно подаване на искане по ал. 2 и получаване на издадено удостоверение за предявени застрахователни претенции във всеки офис на застрахователя, включително в офисите на неговите застрахователни агенти. Искането до застрахователя се подава само в писмена форма на хартиен носител, като до края на същия работен ден застрахователят го насочва до Гаранционния фонд посредством електронна услуга. Застрахователят отпечатва удостоверението по ал. 7, издадено от Гаранционния фонд, посредством електронната услуга и го предоставя на хартиен носител на заявителя.

(6) След получаване на искане по реда на ал. 4 или 5 Гаранционният фонд извлича информация за относимите застрахователни договори от регистъра по чл. 571, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането и за регистрираните по тях застрахователни претенции от регистъра по чл. 571, ал. 1, т. 2 от същия кодекс.

(7) Гаранционният фонд издава удостоверението за предявени застрахователни претенции за последните пет години преди датата на подаване на искането по ал. 2 въз основа на информацията относно застрахователните договори по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, по които заявителят е бил собственик или ползвател на

превозното средство съгласно свидетелството за регистрация на превозното средство, или приобретател съгласно документ за промяна на собствеността, представен в МВР от собственика според свидетелството за регистрация на превозното средство, или обичаен водач на превозното средство, или е сключвал договора за задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по отношение на същото превозно средство.

(8) Удостоверението за предявени застрахователни претенции съдържа уникален машинно четим код, който позволява автоматично свързване и разчитане от интернет страницата на Гаранционния фонд, и се предоставя на заявителя по електронен път или на хартиен носител при наличие на такова искане.

(9) Гаранционният фонд съхранява електронен архив на издадените удостоверения за предявени застрахователни претенции за срок от една година.

Раздел VIII

Административнонаказателни разпоредби

Чл. 45. (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.) Лицата, които са извършили нарушение на наредбата, както и лицата, които са допуснали извършването на такива нарушения, се наказват при условията и по реда на част осма от Кодекса за застраховането.

Допълнителни разпоредби

§ 1. (Отм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.).

§ 2. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) Държавите, членуващи чрез своите национални бюра в системата „Зелена карта“, са:

1. (изм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) държавите - членки на Европейския съюз, а именно:

Република Австрия, Кралство Белгия, Република България, Федерална република Германия, Република Гърция, Кралство Дания, Република Естония, Ирландия, Кралство Испания, Италианска република, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Велико херцогство Люксембург, Република Малта, Кралство Нидерландия, Република Полша, Португалска република, Румъния, Словашка република, Република Словения, Унгария, Република Финландия, Френска република, Република Хърватия, Чешка република, Кралство Швеция;

2. държави, членуващи в Европейското икономическо пространство, а именно: държавите - членки на Европейския съюз, както и Република Исландия, Кралство Норвегия и Княжество Лихтенщайн, отговорността за чиято територия се носи от Националното бюро на Конфедерация Швейцария;

3. (изм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) трети държави, подписали Многостранното споразумение между националните бюра на застрахователите на държавите - членки на Европейското икономическо пространство, и на други асоциирани държави, сключено в Ретимно, Крит, на 30 май 2002 г., наричано „Многостранното споразумение“, а именно:

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, Конфедерация Швейцария, Княжество Андора, Република Сърбия, Босна и Херцеговина и Черна гора;

4. (изм. и доп. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.) други трети държави, а именно:

Република Албания, Република Беларус, Кралство Мароко, Република Молдова, Република Северна Македония, Руска федерация, Тунизийска република, Република Турция, Украйна.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 3. (Отм. - ДВ, бр. 77 от 2026 г.).

§ 4. (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2017 г.; изм. и доп., бр. 77 от 2026 г.) Наредбата се издава на основание чл. 504, чл. 345, ал. 6, чл. 502, ал. 2, ал. 3, т. 6 и ал. 5 и чл. 571, ал. 6, предложение второ от Кодекса за застраховането и е приета с Решение № 149-Н от 16 октомври 2014 г. на Комисията за финансов надзор.

§ 5. За заварените случаи към момента на влизане в сила на чл. 3, ал. 1 на повече от една действащи, както и изтекли (по които са възникнали застрахователни събития), задължителни застраховки „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, застрахователите, страни по съответните договори, отговарят солидарно за изплащане на обезщетението, като увредените лица и застрахованото лице могат да искат изплащане на цялото обезщетение от всеки застраховател.

§ 6. За заварените случаи към момента на влизане в сила на чл. 25, при които за едно и също моторно превозно средство има валидно сключена застрахователна полица за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при един застраховател и издаден сертификат „Зелена карта“ при друг застраховател, както и изтекли такива (по които са възникнали застрахователни събития), и застрахователното събитие е извън територията на България, и ако:

1. събитието е възникнало на територията на трета държава, за която издаденият сертификат „Зелена карта“ има териториално покритие, отговорен за изплащане на обезщетението е застрахователят, който го е издал;

2. събитието е възникнало на територията на държава членка, отговорен за изплащане на обезщетението е застрахователят, който е издал застрахователната полица по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

§ 7. Гаранционният фонд извършва всички необходими действия с оглед прилагането на чл. 3, ал. 2 и чл. 8, ал. 3 в двумесечен срок от влизането в сила на наредбата.

§ 8. Застрахователите привеждат образците на издаваните от тях полици по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в едномесечен срок от влизането в сила на наредбата.

§ 9. Управителният съвет на Гаранционния фонд приема правилата по чл. 10, ал. 4 в едномесечен срок от влизането в сила на наредбата.

§ 10. Член 11, ал. 4 и чл. 40, ал. 3 и 4 влизат в сила в шестмесечен срок от влизането в сила на наредбата. До влизането в сила на разпоредбите по изречение първо се прилага досегашният ред.

§ 11. Застрахователите приемат и оповестяват методиката по чл. 21, ал. 3 в шестмесечен срок от влизане в сила на наредбата.

§ 12. (Доп. - ДВ, бр. 95 от 2015 г.) (1) Застрахователите започват да подават информацията по чл. 41, ал. 1, т. 1 в частта гранична застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, т. 2 и 3, ал. 4 и 7 в шестмесечен срок след влизане в сила на наредбата. До влизане в сила на разпоредбите по изречение първо се прилага досегашният ред.

(2) В срок от осем месеца от влизане в сила на наредбата застрахователите представят в информационния център на Гаранционния фонд данни за всички предявени претенции и изплатени обезщетения по застраховки по т. 3 и т. 10.1 от раздел II, буква „А" на приложение № 1 от Кодекса за застраховането, с действие на договора след 1.01.2010 г. Данните по изречение първо съдържат информация, определена с решение на комисията въз основа на предложение от управителния съвет на Гаранционния фонд. Данните се подават по начин и във формат, определен от управителния съвет на Гаранционния фонд във връзка с изискванията на системата за автоматизирана обработка на информацията, като се гарантират автентичността и сигурността на подадените данни.

(3) (Нова - ДВ, бр. 95 от 2015 г.) В срок до 31 декември 2015 г. застрахователите представят в информационния център на Гаранционния фонд данни за всички предявени претенции и изплатени обезщетения по застраховки по т. 3 и т. 10.1 от раздел II, буква „А" на приложение № 1 от Кодекса за застраховането, които са предявени или изплатени след 1.01.2010 г. по полиците с действие на договор преди 1.01.2010 г. Данните по изречение първо съдържат информация, определена с решение на комисията въз основа на предложение от управителния съвет на Гаранционния фонд. Данните се подават по начин и във формат, определен от управителния съвет на Гаранционния фонд във връзка с изискванията на системата за автоматизирана обработка на информацията, като се гарантират автентичността и сигурността на подадените данни.

§ 13. В чл. 20, ал. 1 т. 3 от Наредба № 2 от 2003 г. за проспектите при публично предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация от публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 90 от 2003 г.; изм., бр. 12 и 101 от 2006 г., бр. 82 от 2007 г. и бр. 37 от 2008 г.) се изменя така:

„3. публикуван чрез интернет на страницата на емитента или когато е приложимо, чрез интернет на страниците на инвестиционните посредници и банки, участващи в публичното предлагане на ценните книжа;"

Председател: Стоян Мавродиев

Приложение № 1

към чл. 44а, ал. 3

(Ново - ДВ, бр. 77 от 2026 г.)

Форма за предоставяне на допълнителната информация по чл. 502, ал. 3, т. 6 от Кодекса за застраховането към удостоверение за предявени застрахователни претенции съгласно част А, раздел Е, т. 21 от приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) 2024/1855

21.1.1. Всеки период, в който превозното средство е било незастраховано през последните пет години преди датата на издаване на удостоверение*.

дата на прекъсване на застрахователното покритие (ДД/ММ/ГГГГ)	дата на възстановяване на застрахователно покритие (ДД/ММ/ГГГГ)

*При липса на празноти в застрахователното покритие се вписва 00/00/0000 - 00/00/0000.

Претенция(и)

*Не се попълва, когато стойността по т. 21.1.1 е 00/00/0000 - 00/00/0000.

21.2.1. Дата на произшествието (Съответства на датата на	21.2.2. Код на държавата на събитията (произшествието)	21.2.3. Код съгласно Единния класификатор на административно-териториалните единици	21.2.3.1. Вид на причините за произшествието (вреди на имуществото или имуществени вреди)	21.2.4. Причините за произшествието (когато има информация за причините)	21.2.5. Собственик (собственици) на превозното средство	21.2.6. Ползвател на превозното средство (съгласно Свидетелството за регистрация)	21.2.7. Обичаен водач на превозното средство (различен от собственика, ако е обявен)
				Имена на физическите лица	Имена на физическите лица	Имена на физическите лица	Имена на физическите лица
				ЕГН/ЛНЧ/други идентификатори	Имена на физическите лица	Имена на физическите лица	Имена на физическите лица
					Идентификатор на лицето	Идентификатор на лицето	Идентификатор на лицето

е по т. 17, съотв етно по т. 21. 1.2.1 7)	виет о) съгласно стандарт БДС EN ISO 3166 -1	е и териториалните единици (попълва се само когато произшествието е в Република България)	или неиму ществени вреди вследствие на телесна увреждане или смърт)	то лице	фикатор, (ако е приложимо)	о лице/наименование на юридическо лице	о (ЕГН, ЛНЧ, ЕИК/БУЛСТАТ)	о лице/наименование или фирма на юридическо лице	о (ЕГН/ЛНЧ, ЕИК/БУЛСТАТ)	лице/наименование на юридическо лице	о (ЕГН/ЛНЧ, ЕИК/БУЛСТАТ)

Приложение № 2
към чл. 44б, ал. 3
(Ново - ДВ, бр. 77 от 2026 г.)

Искане		
за издаване на удостоверение за предявени застрахователни претенции по чл. 502 от Кодекса за застраховането		
Долуподписаният/ата		
<i>(имена съгласно документ за самоличност)</i>		
ЕГН	ЛНЧ	(маркира се вярното)
заявявам да ми бъде издадено удостоверение за предявени застрахователни претенции по чл. 502 от Кодекса за застраховането по отношение на превозно средство:		
Идентификационен номер на превозното средство (VIN)/номер на рама	Регистрационен номер на превозното средство	<i>(маркира се вярното)</i>
В качеството си на:		
<i>(маркира се поне една позиция)</i>	1.1. Собственик на превозното средство 1.2. Ползвател на превозното средство 1.3. Лице, което е сключвало застраховка по отношение на превозното средство 1.4. Представител на собственика на превозното средство	

1.5. Представител на ползвателя на превозното средство 1.6. Представител на лице, което е сключвало застраховка по отношение на превозното средство									
Когато е маркирана позиция по т. 1.4, 1.5 или 1.6 по-горе: 2.1. Имена на собственика, ползвателя или лицето, сключвало застраховка по отношение на превозното средство: 2.2. Идентификатор на лицето по т. 2.1: <i>(маркира се ЕГН/ЛНЧ ЕИК</i> <i>вярното) /БУЛСТАТ</i>									
Начин за получаване на удостоверение ието <i>(маркира се една позиция)</i>	Лично на адреса на управление на Гаранционния фонд на хартиен носител Чрез Системата за сигурно електронно връчване Чрез интернет страница на Гаранционния фонд посредством електронна услуга Лично в офис на застраховател на хартиен носител								
Изразявам съгласие за обработката на предоставените от мен лични данни.									
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 15%;">Дата</td> <td style="width: 15%;">ден</td> <td style="width: 15%;">месец</td> <td style="width: 15%;">година</td> </tr> <tr> <td style="height: 30px;"></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </table>		Дата	ден	месец	година				
Дата	ден	месец	година						
Подпис на заявителя: (при подаване на хартиен носител).									

Заключителни разпоредби към Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 49 от 2014 г. за задължителното застраховане по чл. 249, т. 1 и 2 от Кодекса за застраховането и за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства (ДВ, бр. 33 от 25.04.2017 г.)

§ 40. Гаранционният фонд извършва всички необходими действия с оглед прилагането на чл. 40, ал. 3 и чл. 44, ал. 1 и 2 в двумесечен срок от влизането в сила на наредбата.

Заключителни разпоредби към Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 49 от 16.10.2014 г. за задължителното застраховане по застраховки „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и „Злополука“ на пътниците в средствата за обществен превоз (ДВ, бр. 77 от 25.08.2026 г.)

§ 29. (1) В срок до 4 месеца от приемане на измененията и допълненията в справките по § 25, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби на Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 54 от 30.12.2016 г. за регистрите на Гаранционния фонд за обмена и защитата на информацията и за издаването и отчитането на задължителните застраховки по чл. 461, т. 1 и 2 от

Кодекса за застраховането (ДВ, бр. 77 от 2026 г.) Гаранционният фонд осигурява възможност за издаване и получаване на удостоверения за предявени застрахователни претенции по чл. 502 от Кодекса за застраховането в съответствие с раздел VIIa.

(2) В срок до 1 месец от осигуряване от Гаранционния фонд на възможността по ал. 1 лицата по чл. 446, ал. 5 започват да приемат искания и предават удостоверения за предявени застрахователни претенции по чл. 502 от Кодекса за застраховането.